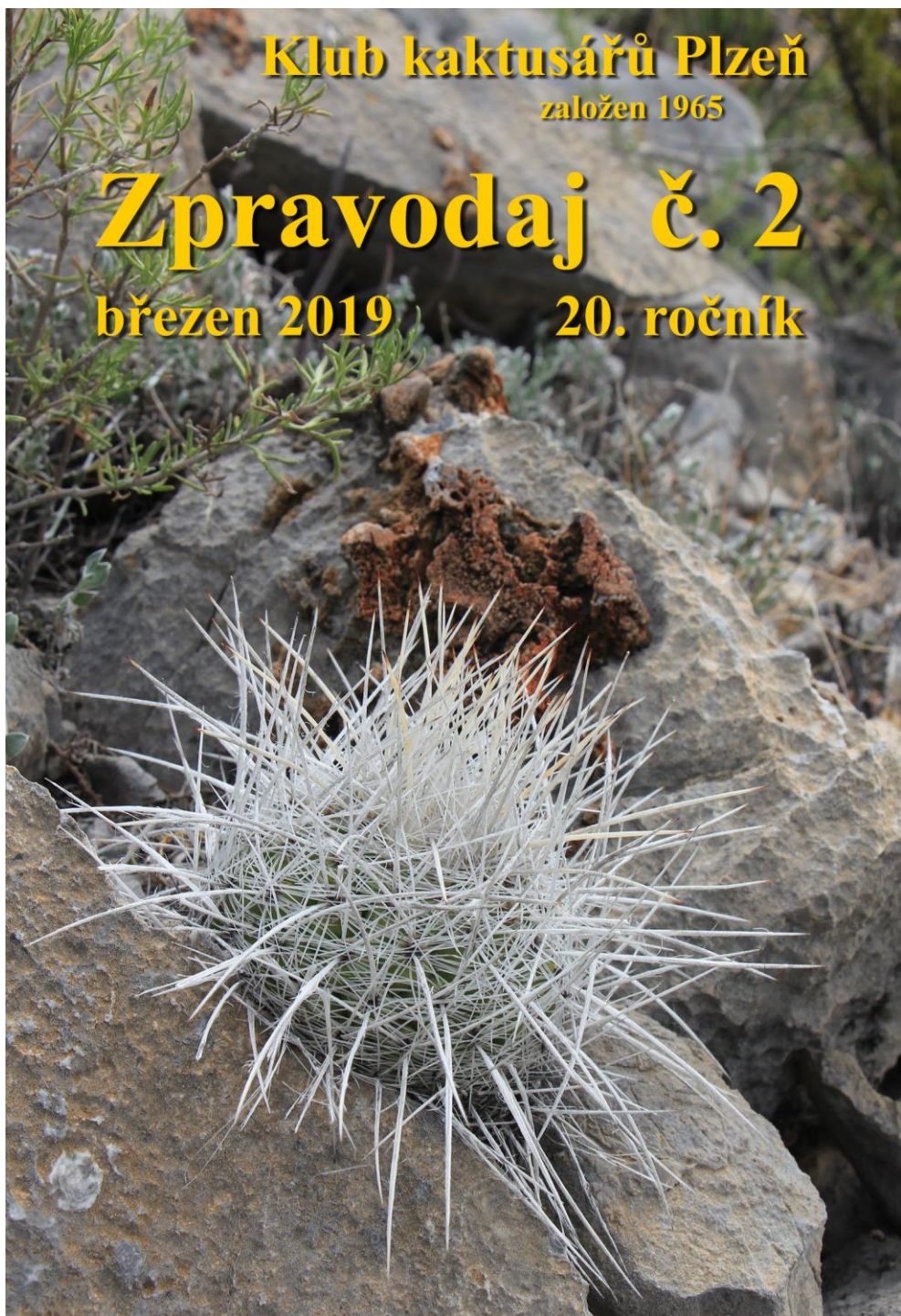

Klub kaktusářů Plzeň
založen 1965

Zpravodaj č. 2

březen 2019

20. ročník

Vážení přátelé,

jaro již klepe na dveře, letos opravdu brzy. Ti, co mají to štěstí a mají skleníky s celoročním provozem, se již nyní mohou díky řadě slunečných dnů naplno těšit z prvních květů. Ti, co stěhují do studených nevytápěných skleníků, váhají, zda se již nenechat sluníčkem zlákat a rostliny vystěhovat nebo zda být raději opatrní a přeci jen počkat na konec března. Při troše štěstí a nějakou pojistkou ve formě přídavného elektrického topidla to nebývá problém, i když loňský rok byl v tomto velkém varování. Celodenní mrazy, které trvaly téměř deset dní, daly všem nedočkavcům velké varování. Budme ale optimisté a přejme si, aby takovéto jarní mrazy nepřišly a my se mohli již brzo těšit z prvních květů.

výbor Klubu kaktusářů Plzeň

1/ Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
březen 2019	L. Kanca - Argentinský deník 2 (film)	B. Benda	M. Hájek
duben 2019	R. Slaba - Bolívie	V. Steiner	H. Sikora
květen 2019	M. Tvrdlík - Ariokarpusmánie 2019	A. Berková	F. Jelínek
červen 2019	P. Tůma - Mexiko	J. Ulman	Němečkoví

2/ Společenská kronika

V lednu se do našeho klubu přihlásil **Petr Zlámal** a v únoru jsme přivítali **Miroslava** a **Ivetu Cuperovi**. Doufáme, že se jim bude mezi námi líbit a že se aktivně zapojí do činnosti našeho klubu.

V březnu oslaví své 75. narozeniny **Petr Jakobe**, v dubnu pak oslaví své 70. narozeniny náš dlouholetý člen **Jaroslav Peler**. Oběma srdečně blahopřejeme a přejeme pevné zdraví a do dalších let mnoho životní pohody.

V lednu letošního roku zemřel náhle náš člen pan **Martin Makovička**, ve věku 72 let.

3/ Nedělní návštěvy

V **březnu** navštívíme tradičně Mílu Hájka v Třemošné. Na tuhle návštěvu se vždy těšíme, protože k Mílovi přichází jaro opravdu brzy a nepochybně řada kytiček již pokvete. Sraz je rovnou na místě v Třemošné na adrese Plaská 4 v neděli 17.3.2019 v 10 h.

V **dubnu** navštívíme sbírku Henryho Sikory v Klabavě. Henry nedávno postavil solární skleník s celoročním provozem a v dubnu již budou kytky v plné vegetaci. Je třeba zkontrolovat, jak se jim tam daří. Sejdeme se na místě, na adrese Klabava 114 v neděli 14.4.2019 v 10 h.

4/ Knihovna

Knihovna je opět v provozu! Po peripetiích způsobených stěhováním a hledáním vhodného místa v kulturním domě JAS jsme opravdu rádi, že můžeme členům opět nabídnout možnost plnohodnotného půjčování knih. V loňském roce přibyla řada nových titulů, které teprve čekají na své první zapůjčení. Seznam dostupných knih naleznete na klubových stránkách v sekci knihovna, v odkazu pak naleznete i dostupné recenze, náhledy a případně další informace. Protože je knihovna určena pouze pro členy KK Plzeň, je nutností vaše registrace a přihlášení.

5/ Zájezd Klubu kaktusářů Plzeň 2019

I letos pro nás připravil zájezd Josef Homolka, zde jsou důležité informace:

Termín: 25. – 26. květen 2019

Kam: Jihlavsko

Odjezd: v sobotu 25. května 2019 v 5:30 h od Bohemie

Cena: 950Kč/osoba

Je domluveno 9 sbírek, navštívíme známé sukulentáře Jandovi v Pávově a zbývající kaktusáře v Jihlavě a okolí. Nocleh je zajištěn v Mrákotíně na Modré Kotvě a večere v salonku restaurace Na Kovárně cca 600m od ubytování. Předpokládaný návrat do Plzně 20: 30 hodin.

6/ Zpráva o činnosti Klubu kaktusářů Plzeň za rok 2018

Začátek roku 2018 provázely změny, které již předznamenal konec roku 2017. Byl zvolen nový výbor, který následně zvolil nového předsedu klubu. Zároveň došlo ke změně adresy klubu.

Bohužel všem změnám zdaleka nebyl konec a museli jsme řešit v pravdě existenční problém. ÚMO Plzeň 2 předalo správu kulturního domu Šeříkovka na akciovou společnost Sylván, která započala s plně komerčním provozem zařízení. Bylo jasné, že pokud budeme chtít zůstat, budeme muset sáhnout hluboko do kapsy. I kdybychom ale přistoupili na komerční nájem, což by v našem případě činilo téměř 60 tis ročně, nebylo možné najít v odpoledních hodinách žádný pravidelný termín. Přednost zde dostaly větší komerční akce. Nežbylo nám, než najít jiné řešení. Přestěhovali jsme se do kulturního domu JAS, v červnu nejprve dočasně, od října pak trvale. Pan majitel nám vychází všemožně vstříc, byť zde nemáme takový komfort, na jaký jsme si za poslední léta zvykli. Zejména parkování v okolí je problematické. Přesto doufáme, že se zde postupně zabydlíme a budeme zde spokojeni.

A nyní ji k samotné činnosti klubu a plnění stanoveného plánu.

Náš klub měl k 31.12.2018 128 členů, o 4 více než v předešlém roce, 8 nových členů se přihlásilo, naproti tomu 4 členům členství propadlo kvůli nezaplacení členských příspěvků.

Každý měsíc, mimo prázdniny, se konala členská schůze. Na každou schůzi se výboru podařilo zajistit plnohodnotný program včetně přednášky. Celkem 6 přednášek zajistili členové klubu, jmenovitě Karel Sladký, Petr Kuták, Jiří Musil, Milan Kůrka, Milan Douděra a Luboš Kanca, na ostatních schůzích přednášeli hosté Jan Hadrava, Libor Kunte, Jaroslav Šnicer a Zdeněk Jára.

Děkujeme všem členům, kteří přinesli rostliny do tomboly, která tak byla zajištěna na všech členských schůzích tradičně mimo únorové. Příležitostně naši členové využívali prostor na schůzích pro výměnu a prodej semen, rostlin a pěstebních pomůcek.

Půjčování knih nám letos výrazně zkomplikovala situace se stěhováním z Šeříkovky. Bohužel od června do konce roku jsme prakticky nemohli knihy půjčovat, což je škoda obzvláště poté, co jsme nakoupili po letech řadu nových kvalitních knih. I tak patří dík Janě Černé za obětavou správu knihovny v první polovině roku.

Každý měsíc vyjma prosince se konala nedělní návštěva u některého z členů ve sbírce. Je potěšitelné, že je o tuto akci mezi členy stále velký zájem.

V květnu jsme se vydali na dvoudenní kaktusářský zájezd do jižních Čech. Navštívili jsme sbírky p. Suchého, p. Vodičky, p. Kováře, p. Slaby, p. Vetyšky, p. Krátkého, p. Soukupa, p. Koukala, p. Kaislera a p. Janouška. Organizace zájezdu se opět na výbornou ujal Josef Homolka. Vše perfektně klapalo, zájezd jsme si náramně užili a navíc získali i nové přátele.

Vrcholem naší klubové sezóny je tradiční výstava. Ta loňská se opět konala ve shodném termínu s historickým víkendem, tedy od 9 do 13. června na oblíbeném místě „U Zvonu“ pod náměstím Republiky. Vystavovalo rekordních 33 vystavovatelů. Nejlepší výstavní expozici hodnotili Břetislav Benda a Lucie Kinclová. Sošky Albertů získali Radmila Matulová & Chróstal, Jan Jiška a Jiří Musil. Výstavu navštívilo bezmála 1900 platících návštěvníků. Výstava patří dlouhodobě k nejlepším v republice a je o ni velký zájem i mezi laickou veřejností. Takto složitou akci bychom ale nebyli schopni zrealizovat bez obětavosti našich členů. Poděkování si zaslouží všichni, kteří nějakou formou pomohli. I malá pomoc se počítá. Přesto bych chtěl vyzdvihnout a jmenovitě poděkovat Petrovi Kutákovi a Henrymu Sikorovi za jejich enormní osobní nasazení na hranici sebeobětování, bez nichž bychom jen stěží celou akci takto s přehledem zvládali a Aleně Berkové za zorganizování akce pro děti „Namaluj kaktus, dostaneš kaktus“, která měla velmi pozitivní ohlas.

V sobotu 15. září náš klub pořádal již 19. ročník Plzeňského kaktusářského Kolokvia opět v pěstitelském duchu, tentokrát na téma „O pikýrování, sázení a přesazování“. Akce se oproti původnímu plánu přesunula do kulturního domu JAS. Cestu si do Plzně našlo téměř 160 návštěvníků. Z burzy jsme si mohli odnést zajímavé rostliny z nabídky 27 prodávajících. Přednášející Zdeněk Jára, Filip Jelínek, Jiří Vinař, Milan Douděra, Pavel Pelegrin, Jan Čáp, Jan Müller, Jirka Maule a Radka Matulová nám nabídli celou řadu podnětů k zamyšlení a aplikaci v naší pěstitelské praxi. Jako bonus navíc obdržel každý platící návštěvník zdarma originální DVD o výsevech z dílny našeho kameramana Laabuse (Luboš Kanca), které jsme vydali díky dotaci Plzeňského kraje. Jsme rádi, že ohlasy byly veskrze pozitivní a doufáme, že se nám podaří zájem o tuto akci mezi kaktusářskou veřejností udržet dlouhodobě.

Poslední sobotu v listopadu dne 24.11.2018 se konal v kulturním domě v Šefíkové ulici již 34. kaktusářský bál, tentokrát s názvem „Legendární“. I zde jsme váhali, zda přistoupit na dramatické zvýšení nájmu za pronájem sálu. Nakonec vše dobře dopadlo a téměř všechny lístky se prodaly i přes zvýšené vstupné. Bál se vydařil a návštěvníci byli spokojeni. Děkujeme všem, kteří pomohli s přípravou, nebo s propagací bálu.

Nedílnou součástí a tvář naší klubové stránky jsou naše webové stránky, o které se stará Henryk Sikora. Stránky jsou pravidelně aktualizovány a upravovány, za což mu patří velký dík. Nadále také pokračuje ve správě a koordinaci diskuzního fóra. Náš web a zejména naše diskuzní fórum, které má již více než 800 zaregistrovaných členů, je hojně navštěvováno a je cenným zdrojem informací a pojítkem pro kaktusáře nejen z České a Slovenské republiky. Stránky jsou navíc propojeny s Facebookem, takže se veškeré aktualizace objeví obratem i tam a snad dokáží oslovit i zájemce z mladší generace. Zároveň nám to umožňuje lepší propagaci naší činnosti a akcí, zejména pak výstav.

Distribuci časopisů Kaktusy a Cactaceae i přes letos výrazně ztížené podmínky kvůli stěhování obětavě zajišťoval po celý rok Jirka Erhard.

Klubový Zpravodaj vyšel 5x za rok v plánovaných termínech. Díky šéfredaktorovi Zpravodaje Lubošovi Kancovi má trvale vysokou úroveň a již dávno přerostl původně čistě klubovou funkci.

Velký dík patří také Karlovi Sladkému, který se v součinnosti s externí auditorskou firmou EPOS pana Ledviny staral o řádné vedení všech dokladů a jejich zaúčtování tak, aby bylo vše v souladu s požadavky oficiálního auditu.

Je potřeba poděkovat také revizní komisi ve složení Alena Berková, Jana Černá a Marika Looseová, která po celý rok bedlivě dohlížela na chod klubu.

Na závěr bych pak chtěl poděkovat i všem ostatním, kteří svým dílem přispěli k tomu, že se podařilo zrealizovat v plném rozsahu všechny body plánu činnosti na rok 2018 a že můžeme považovat uplynulý klubový rok za velmi úspěšný.

Jiří Musil, předseda Klubu kaktusářů Plzeň, z.s.

7/ Franz Kühhas v Plzni

Ano přátelé, vše je potvrzeno, a jak již bylo avizováno, v **pátek 29. března** přijede do Plzně jeden z velikánů světového kaktusářství a znalec kaktusů Jižní Ameriky pan Franz Kühhas. Sejdeme se v 18 h v nově zrekonstruovaném salónku restaurace Na Potravínách u Kalikovského mlýna, kde se můžete těšit na přednášku z Chile.

Franz s námi posedí, takže bude prostor i pro neformální diskuzi. A kdo jede druhý den do Prahy na sympozium, pak vězte, že jede s námi vlakem!

8/ Tradiční pražské sympozium

Termín: 30. března 2019 od 9 h do 17 h (otevřeno od 8:00)

Místo: Velký sál Obvodního úřadu Praha 8 Libeň,

Adresa: U Meteoru 6/147 Praha 8 Libeň.

Dostupnost: Metro B Palmovka, tramvajové linky č. 24, 10 a 3 do stanice Stejskalova.

Parkování: Po zavedení parkovacích zón musí návštěvníci využít zóny návštěvnického a smíšeného stání. V sobotu a neděli je stání zdarma nejlépe využít ulice - U Meteoru, Pivovarnická, U Libeňského pivovaru nebo Bednářská. Podrobnosti o parkování se dají najít na zps Praha.

Vstupné: 100Kč (placeno na místě). V prodeji budou i přebytky starších časopisů a také kaktusy a sukulenty.

Přednášky budou dlouhé cca 60-80 minut, pořadí přednášek bude upřesněno při zahájení

Steven Brack (USA) – Kaktusy Nového Mexika

Alan Butler (E) – Sukulenty Arabie (Saudská Arabie, Jemen, Oman)

Franz Kuehhas (A) – Peru

Jaromír Chvastek – Conophytum a vegetace Severního a Západního Kapska

Informace pro členy klubu. Kdo plánuje jet ranním vlakem z hlavního nádraží v Plzni, sraz je ve vestibulu v 5:45 z důvodu nákupu společné jízdenky.

Thelocactus conothelos v. argenteus

(k fotografii na titulní straně tohoto Zpravodaje)

Loňský podzimní výlet do Mexika byl velice zvláštní. Všude zeleno, zarostlé pangejty, tráva a rozkvetlé luční kytky. A větší část cesty povětšinou zataženo až lezavo. Vůbec to nevypadalo, že jsme v Mexiku a o prodlouženém evropském létě jsme si mohli jen nechat zdát. Jeli jsme sice nejprve na západ od Mexico City, kde je přeci jen běžně vlhčejí, ale situace se směrem na sever a zpět do středu Mexika spíše ještě zhoršovala. A to jsme ještě za pochodu měnili cestu, abychom se vyhnuli nejhoršímu. Těch dnů, kdy jsme si užili sluníčka a tepla bylo opravdu málo.

Jeden takový den se odehrál 22. října 2018 v okolí Dr.Arroyo. Ten den jsme si trochu přispali. Bylo klidné ráno. Ohniště bylo ještě plné horkého popela, tak jsme jej raději rozhrnuli, aby vychladlo. Stany byly kupodivu suché, což je vždycky fajn. Zabalili jsme a popojeli zpátky za první kopec se záměrem, že prozkoumáme kamenitý svah naproti. Museli jsme se prodrat zarostlou trnitou planinou, a kdyby tu nebyly dobytčí stezky, asi bychom se stěží dostali až na místo. Bohužel po prvním ohledání jsme zjistili, že naše snaha byla marná a že místo je značně zdevastované

a poškozené nedávným požárem. Raději jsme se tedy hned vrátili a odjeli směr dr.Arroyo-Sandía. V Sandía jsme se pokoušeli doplnit zásoby, ale byla to mizérie. Čtyři krámy a nesehnali jsme nic kloudného, o čerstvém chlebu ani nemluvě. Jen v posledním krámu jsme nakoupili alespoň pivo. Odjeli jsme rozmrzeli, tenhle den se nám zatím moc nedaří. Zastávka za Sandía na km 22 ale vše rychle změnila.

Jsme u vytržení, celý skalnatý svah je plný *Thelocactus conothelos* v. *argenteus*. Jsou to parádní, skvostně vytrněné kytky. Křídově bílé trny září a jsou nepřehlédnutelné již od silnice. Ve sbírkách jsou tyto rostliny většinou hubené, vytáhlé a zdaleka ne tak hustě vytrněné. Důvod je zřejmý. Rostliny rostou výhradně na strmé skále, často přímo v puklinách skal bez jakéhokoliv humusu a zcela nechráněné na slunečním výpalu. Běháme od jedné kytky ke druhé a nemůžeme se nabažít jejich krásou. A postupně nacházíme i další kaktusy. *Neolloydia conoidea*, *Mammillaria candida*, *Mammillaria* sp. bílá trsovitá, *Echinocereus* sp.zelený, *Echinocereus pectinatus*, *Echinocereus procumbens*. A k našemu překvapení i v rovině za plotem u auta jsou další kaktusy. Je zde obrovský trs *Thelocactus multicephalus*, kterých takto velikých už není mnoho k vidění, *Efc. erectocentrus*, velké kopce bílé mamilárie, *Ferocactus steinesii*. Paráda. Krásná lokalita. A sluníčko to do nás pere na plný pecky. Konečně si užíváme Mexika se vším všudy.

Jirka Musil

Samozavlažovací květináče

(na fotografii je dvouletá rostlina *Aporocactus flagelliformis*)

Samozavlažovací květináče (dále jen SZK) jsou dnes asi všem dobře známé. Nejčastěji se využívají pro pěstování okrasných květin na balkoně nebo parapetu. Předností je především stabilní a trvalý přísun vody. Rostliny tak netrpí stresem ze sucha nebo přemokření. SZK jsou dostupné jak ve tvaru truhlíků, tak kulatých nebo hranatých květináčů, obvykle ale od velikosti cca 20 cm.

SZK lze využít i pro pěstování kaktusů. Začalo to u mě semeny Agave, které jsem vysel běžným způsobem společně s ostatními kaktusy. Jenže ani po měsíci semínka nevyklíčila. Když už jsem se je rozhodl vyhodit, napadlo mě ještě zkusit dát je do skleničky s trochou vody. Po pár dnech vyklíčila všechna. Dospěl jsem tedy k názoru, že některá semena ochotně klíčí, až když „plavou ve vodě“. Vysoká vzdušná vlhkost a vlhký substrát může být pro klíčení nedostačující. V přírodě je to obvykle po vydatných deštích. Semínko má tak zaručeno, že dostane vláhu minimálně po několik dnů a šance na přežití je tak vyšší.

Semenáčky jsem krátce po vyklíčení přenesl na substrát, kde brzo zakořenily a dobře rostly. Asi po měsíci jsem je musel rozpikírovat. Přesadil jsem je již soliterně do 5 cm květináčků a krátce na to byly přemístěny již do skleníku. Jenže od té doby se růst jakoby zastavil. Přírůstky byly minimální. Po dvou sezónách povyroستly jen zanedbatelně. Zkoušel jsem hnojit, častěji zalévat, ale bylo to jen nepatrné zlepšení. Nakonec jsem se vrátil k prvotnímu výsevu a principu „dostatku vody“.

Vzal jsem část nejmenších rostlin a přesadil je do jednoho samozavlažovacího truhlíku. Bingo! Na konci sezóny byly rostliny asi třikrát větší než ty původní větší, co zůstaly v květináčích.

Začal jsem takto přesazovat i jiné kaktusy a sukulenty. Přírůstky byly natolik bujné, že jsem to nestihal přesazovat. Osvědčily se mi k tomu truhlíky od firmy Plastkon. Do SZK můžeme i rovnou vysévat, stačí nasypat trochu méně substrátu a pak přikrýt sklem nebo fólií. Osobně ale preferuji SZK použít až na pikírování, protože výsev rychle vyklíčí, vyroste a výhody SZK tak moc nevyužijeme.

SZK jsou výhodné, pokud potřebujeme něco rychle namnožit. Naopak je nedoporučuji v případě, kdy bojujeme ve skleníku s místem, nebo neradi často přesazujeme. Pokud zasadíme do SZK např. nějaký větší Cereus, počítejme s tím, že příští rok ho budeme muset opět přesadit. Je to něco podobného, jako volna kultura od V. Rouse. Kulaté SZK jsou vhodné pro pěstování převislých rostlin. Zde se mi osvědčily květináče od firmy Plastia. Z odnože, kterou jsem si pořídil, jsem měl za dva roky velkou kvetoucí rostlinu (viz foto).

SZK nebudou možná vhodné pro všechny rody, zejména pro ty, které jsou citlivé na přemokření. Ledacos by nám mohl napovědět starší článek od Petra Česala "Revoluční metoda: Pěstování kaktusů Na žabáka".

Ještě bych chtěl upozornit, že jsou dva typy SZK. S knotem a pak ty, které fungují na principu vzlinavosti zeminy. První typ by měl být pro kaktusy lepší, protože nedochází k tak silnému přemokření. U druhého typu to ale můžeme regulovat vzlinavostí vody tím, co dáme na dno květináče. Pokud chceme snížit vzlinavost substrátu, můžeme sávé přiměsí jako antuka, pemza, perlit, zeolit nahradit třeba obyčejným křemičitým pískem, nebo jednoduše zvýšit zrnitost celého substrátu.

Henryk Sikora

Sbírkový slovník: *Phyllanthus* Linné

(k fotografií na zadní straně tohoto Zpravodaje)

Jméno rodu je, jak už to obvykle bývá, složeninou dvou řeckých slov. *Phyllon* znamená list a *anthos* je termín pro květ. Celá složenina vznikla díky zvláštnímu způsobu růstu drobných květů, které se objevují v řádku listů.

Rod *Phyllanthus* z čeledi *Euphorbiaceae* zahrnuje asi 700 druhů. Sukulentní je však jen *Phyllanthus mirabilis*, endemit ze severozápadního Thajska. Ve své domovině je to strom výšky až 8 m se ztloustlým stonkem (především u báze). V našich sbírkách se podobného vzrůstu v jedné generaci asi nedočkáme, přesto patří k pohledným zástupcům pachykaulních rostlin.

Radka Matulová

Střípky ze skleníku

(k fotografiím na zadní straně tohoto Zpravodaje)

Kdy vykvete královna noci?

Pokud ve svém pěstebním zařízení máte rostliny celoročně, pořídte si *Selenicereus grandiflorus*. Odmění se vám nevšedním zážitkem. V roce 2016 tato rostlina v mém skleníku nasadila na květ a poupě se zdárně vyvíjelo. Bylo to v době, kdy jsme odjížděli na plánovanou dovolenou a do doby odjezdu rostlina nevykvetla. Po návratu vedla moje první cesta do skleníku, ale bylo pozdě. Našel jsem jen zvadlý květ a bylo mi jasné, že dovolená měla být o jeden den kratší.

Příští rok si Královna dala pauzu a nenasadila. Říkal jsem si, že je pěkně zlomyslná. A je. Potvrdil jsem si to loni. Malé poupě se objevilo na jednom ze šlahounů. Bedlivě jsem ho sledoval. Narůstání nebylo zpočátku příliš překotné, ale cca týden před rozkvetem nabralo pořádný fofr. První červnovou sobotu bylo nádherné teplé počasí. Poupě bylo jako hrom a mě bylo jasné, že to bude tuto noc. To se budu na ten prchavý okamžik dívat sám? To snad ne. Zavolał jsem kamarádům a na osmou večerní byli u mě jako na koni. Byli jsme v pěti lidech a to bylo ono. Čekání jsme si krátily grilováním uzenin, kousky kuřecího a jak jinak popíjením piva. Přátelé naštěstí nemuseli druhý den do práce a mohli přespát na místě. Byl to hezký večer.

Jenže...nevykvetla. Zase mě zradila, ošálila a našnupla. Dostala ode mne několik ošklivých přídomek, ale platné to nic nebylo. Ještě ráno jsme na ní koukli a byl jsem rád, že kamarádi to brali s humorem a neměli mi blamáž za zlé. Po snídani se rozjeli k rodinám.

Už kolem nedělního poledne jsem na poupěti zaznamenal nějaký pohyb. Začaly se zvedat a kroutit slabé, tmavé listeny na povrchu mohutného poupěte a už to bylo jasné. Bude to dneska. A bylo. Kolem devatenácté hodiny se poupě začalo otevírat a nabralo točky. Ve dvacet hodin bylo plně rozevřené. Omamnou vůní se rostlina snažila přilákat nějakého opylovače. Jenže kaloňové to do Plzně mají z Kuby trochu z ruky. Přilákala mne. S metrem v ruce jsem po žebříčku vylezl pod strop skleníku. Fakt má těch třicet centůků v průměru. Vydržel jsem blbnout okolo dlouho přes půlnoc. Ráno bylo po kráse. Dokralováno.

Tak kluci, zase příští rok. A nebojte. Teď už to poznám, sledujte fotografie:

1. Ještě není třeba se plašit. Hlavně nikoho nezvat.
2. V poledne je jasné, že dneska to bude.
3. Předehra začíná v 19:00
4. A za hodinu, v plném světle, se obléká do nočního.

Jirka Vinař

Vzpomínka na Martina Makovičku

Martin Makovička žil dlouhá léta v Praze, zde i kaktusářil. Na penzi si s manželkou pořídili malý domeček ve vesničce Mileč nedaleko Nepomuku, kam se přestěhoval a převezl sem i svoje kaktusy. Vstoupil do Klubu kaktusářů Plzeň a pravidelně se zúčastňoval členských schůzí a zájezdů.

Martin mě často zval, abych se přijel k němu podívat. Jelikož mám chalupu nedaleko, jednu v roce 2015 to vyšlo a já se s Janou Černou zajel podívat na Martinovo kaktusy. Bylo to brzy zjara, kytky byly čerstvě vystěhované ze zimoviště a ještě zastíněné, vyskládané ve venkovních přístřešcích. Mezi gymny, nořáky a běžnými rostlinami mě zaujala velká echinopsis. Zeptal jsem se, jak kvete. Bylo mi odpovězeno, že oranžově. „Opravdu?“ Tak to musíme mít. Poprosili jsme s Janou, jestli by nám neodloupl nějakou odnož. Jó, to prý není problém. Martin vzal nůž a tupou stranou srazil dvě odnože, které zapadly mezi květináči a nešly vyndat. Nezaváhal, odnože napíchl na špičku nože a jako buřta nám je podal. Paní Makovičková pronesla: „Nepíchej do těch kaktusů“. I nás to trochu zarazilo, ale za odnože jsme byli rádi. Jen aby od čerstvé rány neuhnily. Poděkovali jsme a radostně si zabalili čerstvý úlovek do kapesníku. Pak jsme ještě poseděli v domečku, popili čaj a pojedli výbornou bezlepkovou bábovku, kterou pan Makovička sám pekl. Byla to příjemná návštěva a já byl rád za setkání a za rostlinu.

Martin Makovička a Jana Černá, Mileč 2015

Tahle příhoda mi utkvěla v paměti, a když jsem se nedávno dozvěděl, že Martin Makovička už kaktusářil v nebi, tak jsem si na ni vzpomněl a vzpomněl jsem si především na dobrého člověka.

Odnože echinopsis neshnily a mě i Janě krásně zakořenily. Pak jsme s Janou soutěžili, komu první pokvetou, Jana vyhrála a květ byl opravdu krásně oranžový.

Petr Kuták

Plzeňský kaktusářský bál 2018

Dne 24. listopadu 2018 se konal 34. kaktusářský bál Klubu kaktusářů Plzeň, který měl název „Legendární“. Tradičně se konal v kulturním zařízení Šeříkovka v Plzni na Slovanech. Tři měsíce před bálem nám nový provozovatel Šeříkovky (akciová společnost Sylván) oznámil výši nájmu, byla 2,5x větší než vloni. Museli jsme přistoupit ke zdražení vstupenek a modlili jsme se, jestli se prodají všechny lístky. Naštěstí věrní návštěvníci bálu potvrdili účast a někteří přivedli i další známé. Proдалo se 219 vstupenek z 225, což bylo dobré. Proдалo se i všech 720 cen tomboly, takže nakonec bál nebyl ztrátový. Všichni účastníci bálu byli spokojeni, panovala bujará zábava. Kapela Classic Band byla skvělá, všemi chválená.

tombola pro kaktusářský bál je připravena

Ihned po bále jsme začali vyjednávat termín bálu na příští rok. Bohužel ze strany Sylvánu nám byl nabídnut nejbližší vhodný termín, který by vyhovoval i kapele, až 15. 2. 2020. V letošním roce tedy bál nebude, ale v plesové sezóně 2019/2020 bál bude a v roce 2020 možná budou bály dva.

Petr Kuták

Paměti píše Václav Pittř

Astrophytum ornatum a jejich kosmetická úprava

A. ornata jsou rostliny, kterých si neobyčejně vážím a to proto, že jsou to jedny z prvních rostlin, které u mě vyrostly ze semínek. Dnes jsou mnohá 40 a více cm vysoká, mají krásně dlouhé žluté ostny a překrásně kvetou velkými žlutými květy.

Díky tomu, že jsem je za celý jejich život nepřesadil a pěstoval jsem je v nepatrných květináčích, tak to moc s růstem nepřeháněly a kvetly tak jak mají a to mě stačí. Jarda Šklebený je přesazoval a měl je krásnější a minimálně jednou tak velký. Já jich tam mám víc, protože se mi tam vejdou. Důležité pro mě je to, že netrpí podvýživou, že normálně kvetou a pomalu rostou. Já na ně již nechvátám, dorostly do dospělosti a to mi stačí.

Ale toto jsem psát původně nechtěl. Chtěl jsem psát o tom, jak kolem nich procházím a když se náhodou podívám na druhou stranu, jako kdyby záviděly, že se dívám jinam, tak mne parádně píchnou do zadní části těla, že bych hlavou probořil zeď. Naštěstí je trochu dál a tak jsem vždy vyskočil, jako když vám sestra v ordinaci vrzne pořádnou včelíčku.

Toto se mi stávalo i při zalévání, což mělo za následek rozlití vody. Nevadilo mi, když byla ve skleníku nějaká sličná návštěva, já se kolem ní rád vyhnul. Pak to ale odnesla ona a parádně narazila na druhou stranu. To bylo někdy i příjemné.

Nakonec jsem se rozhodl s tím něco udělat a tak se i stalo. Vzal jsem do ruky nůžky a ostny, které mě ohrožovaly na životě, jsem nekompromisně ostříhal. No a paráda, vše jsem vyřešil ke vši spokojenosti. Teď se mohu ohýbat k Epitelanthám, mohu je i snadno sprašovat, pozorovat je a vše je již bezpečné. Někdy člověk musí holt být tak trochu kruťas i k těm, co má nejraději. Růstu ani květenství to neublížilo, takže je všeobecná spokojenost.

Václav Pittř

3. ročník Setkání mrazuvzdorných kaktusářů

Ve dnech 22. až 24. února 2019 proběhl v Horních Počaplech již 3. ročník Setkání mrazuvzdorných kaktusářů. A je třeba říci, že se akce opět velmi vydařila. Přijeli jsme, tak jako pokaždé, již v její předvečer, v pátek 22. února. Klub kaktusářů Plzeň podpořil tuto akci zapůjčením dataprojektoru, Honza Müller nás již očekával a neprodleně jsme zamířili ke kulturnímu domu vše vyzkoušet a připravit. Skupina plzeňských kaktusářů pomohla také se stěhováním rozměrné a velmi těžké konstrukce s promítacím plátnem ze zákulisí do přední části podia v sále, což velmi prospělo kvalitě promítání a všichni účastníci akce to ocenili.

Setkání v Horních Počaplech má kvalitní zázemí, neboť Honza Müller je správcem místního sportovního areálu s ubytovnou a restaurací. Lze velmi ocenit systém objednání stravy, který nás inspiroval při pořádání Kolokvia v roce 2018. Účastníci si mohou objednat (a zaplatit) veškeré jídlo předem (již v pátek), dostanou stravenky a nemusí se o nic starat. Tento systém velmi ulehčuje práci organizátorům i kuchaři a vše velmi urychluje. Nutno podotknout, že jídlo bylo opět výborné.

V sobotu probíhaly v místním kulturním domě přednášky a letos přednášeli: S. Matějka (Krásná kaktusová skalka), J. Hadrava (Celoroční pěstování na stolech), J. Müller (Neúspěšná / úspěšná stavba skleníku), Z. Jára (Skarifikace semen a výsevy), Z. Vaško (Nejen echinocereusy vydrží mráz), L. Král (Austrocactusy, Pterocactusy a Mauhuenie), V. Zavadil (Mrazuvzdorné kaktusy z nejsevernějšího severu). Všechny přednášky byly velmi inspirativní a poučné. Akce měla více než 130 účastníků, z toho 12 členů plzeňského kaktusářského klubu. Děkujeme pořadatelům, přednášejícím, všem kamarádům a příští rok opět na shledanou.

Luboš Kanca

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701159336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 120 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: Laabus@seznam.cz
Zpravodaj č. 3/2019 vyjde 9. května 2019

Bezplatně

